

ni z izkopavanjem podstavka iz zemlje, so zadeli na človeške kosti. Dvignili so iz zemlje žensko okostje, ki je kazalo jasne znake nasilne smrti. Grški milijonar je svojo nevesto ubil in truplo pa zakopal. Da bi zločin zakril pred preganjalci, je dal postaviti na grob ubite soho z njenim kipom.

*

DRUŠTVENE VESTI

DEKLETA SAVINJSKE DOLINE in sosednih krajev! Zadnje nedeljo meseca junija, to je 28. junija, bo na Gori Oljki velik dekliški tabor. Namen njegov je: 1. proslava tisočpetstoletnice vesoljnega cerkvenega zbora v Efezu, ki je proglasil versko resnico, da je Marija Mati božja ter se sme in mora kot taka častiti; 2. pobuda za krščansko prosvetno delo med našo žensko mladino. Cerkevni govor bo imel preč. g. kanonik Čas iz Maribora, na zborovanju zunaj cerkve pa bo govoril g. dr. Hohnjec, predsednik Prosvetne zveze. Dekleta Marijinih družb, dekliških zvez, naših prosvetnih organizacij in vobče krščanska dekleta, pripravite se na ta svoj tabor!

Sv. Jurij ob južni žel. Katoliško prosvetno društvo naznanja vsem, ki se zanimajo za našo katoliško prosveto, da je naročilo lepo število novih knjig, ki jih izdaja Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani. Sploh je naša prosvetna knjižnica na novo urejena. Prijatelji dobrih in vzgojnih knjig, le pridno sezite po njih! Knjižnica je odprta v nedeljah in praznikih po prvi sv. maši, pred drugo sv. mašo in popoldne po večernicah. — Katoliško prosvetno društvo priredi v soboto dne 13. t. m. zvečer ob pol devetih in v nedeljo dne 14. junija popoldne po večernicah veseloigro v Kat. domu. Ako se hočete nekoliko razvedriti in iz srca nasmejati, potem pa pridite in pogledite!

*

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosedanja.

Milijarde niso tudi sreča

Sreča kap je zadela pred dnevi najbogatejšega moža Anglije, kralja briljantov — Salomona Joela.

Pred nekaj leti so cenili Joelovo premoženje na 6 milijard Din. V zadnjem času se je pa skrčilo njegovo bogastvo radi padca cen na trgu draguljev na 4 milijarde Din.

Potek življenja Samuela Joela se glasi kakor zanimiv roman. Joel se je rodil pred 66 leti v eni najbolj revnih bolnic v Londonu. Njegov oče je preživljal družino na ta način, da je kazal po ulicah delavskega dela Londona razne spretnosti.

Ko je postal Joel star 6 let, se je odločil njegov stric Izak Barnet, da se bo izselil v južno Afriko. S svojo sestro in majhnim nečakom se je ukrcał stric na oceanski parnik, kjer se je preživljal cele tedne med vožnjo le s prepečencem in z vodo.

V južni Afriki je bila izseljencem — sreča mila. Baš kar so bil odkrili briljantne jame v Kimberley. Podjetni Iz. Barnet se je podal takoj na delo.

Slučaj je seznanil Barneta z znamenitim angleškim podjetnikom Cecilom Rhodes, s kojega podporo je postal Iz. Barnet pionir dijamantne industrije.

Mladi Salomon je vzrasel pod nadzorstvom obogatelega strica. V dobi mladostne vzgoje je doživel Joel bogznaj koliko pustolovščin, ki so ga napravile znanega daleč preko mej južne Afrike.

Po stričevi smrti je podedoval Salomon velepodjetje in je postal kmalu vladar na svetovnem trgu za dijamante. Načeloval je dvema največjima dijamantnima družbama v južni Afriki. Skozi leta in leta je bil predsednik briljantnega odbora v Johannesburgu, ki narekuje cene za nebrušene briljante celemu svetu. Že kot bolj prileten se je vrnil dijamantni kralj iz Afrike nazaj v London.

Bil je dvakrat oženjen, a ni užival sreče v družinskem življenju. Napram

svojim prijateljem je večkrat tožil, da nima nobenega veselja nad neizmernim premoženjem. Ako je hotel kate-rega izmed gostov posebno razveseliti, ga je pozval v sobico, ki je bila tik ob njegovi delavnici, in je odprl vrata na veliki blagajni. V globočini jeklene blagajne so počivali v pravljicnem blesku dijamanti neverjetne velikosti in kratesote, katere je bil prinesel seboj iz južne Afrike v rojstno mesto.

*

Dogoše pri Mariboru. V nedeljo dne 14. junija 1931, priredi Prostovoljno gasilno društvo Dogoše pri Mariboru tombolo v gostilni Zupan v Dogošah.

Gornja Sv. Kungota. Dne 24. jun. tega leta praznuje naša obmejna župnija na najslovesnejši način praznik presv. Srca Jezusovega. 2 sv. maši, prva ob 6 uri, druga ob 9. Pred drugo sv. mašo se razvije najprej slovesna procesija s kipom presv. Srca Jezusovega po vasi. Vsako leto pride velikanska množica vernega ljudstva od blizu in daleč, da v triumfalni procesiji počasti svojega najdražjega prijatelja. Danes, v času kat. akcije moramo stopiti na plan.

Ptuj. Na binkoštni pondeljek je rešil gotove smrti dijak svojega prijatelja in sošolca s ptujske gimnazije. Ker sem sam videl prizor, ga lahko opišem. Na Vičavskem otoku so se trije dijaki kopali. Ko so šli v vodo, je takoj pograbil močan tok Drave dijaka Pavličiča ter ga vlekel v sredino Drave, da se je začel počapljati in klicati na pomoč. Ko je videl dijak Belšak nevarnost, je planil v vodo za njim. Prijel ga je in držal nad vodo, ki ju je gnala nad pol kilometra daleč, dokler ni prišel s čolnom g. Krivec in ju rešil iz valov. Tedaj sem videl, kaj zmora pravo prijateljstvo v nesreči. Ko sem pozneje zvedel, je Belšak sin revnih starišev in vzgojen v pravem krščanskem duhu. Takšen duh usposablja človeka, da vrši dolžnost ljubezni do bližnjega.

oskrbnik Dietrich. Bil je trdno nemškega prepričanja in Guzaj njegov vsikdar v krčmi dobrodošli somišljenik. Oskrbnik je spoštoval gozdarja iz Gornjega kota, znal je toliko lovskih zanimivosti in je bil vprav strokovnjak v razkladanju Guzajevih napadov. Bogatejši Kozjani so se čutili nekako posebno varne, ako se je mudil med njimi žusemski graščinski logar, ki je v besedah kar kopernel, da bi se le srečal enkrat s tolovajem, ki je priklical tekom par let toliko razburjenja, strahu ter groze kar v dve spodnjestajerski glavarstvi. Posebno je povdarjal, da bi bilo treba poveriti izsleditev razbojniškega gnezda civilistom in ne žandarjem z nerodno opremo. Orožništvo samo ne bo kos tolovajstvu, ki je že preveč drzno, vkoreninjeno in ima svoje zaupnike. Kozjanski purgarji so komaj čakali, da se je prikazal med njimi žusemski gospod, ki je znal kaj novega iz Guzajevega koledarja. Oskrbniku je bil gozdar ljub ter drag poleg družabne zanimivosti še radi tega, ker je bil izboren posrednik pri lesni, živinski in konjski trgovini.

Koj ko je izrazil Dietrich skrb, kam z dvema pravlahkima, doma vzrejenima konjičima, je uganil gozdar pravo. Pripovedoval mu je o brežiškem glavarju, ki je kar zaljubljen v bolj plemenito konjsko robo, katero preplačuje in vzgaja za razna dirkališča. Ponudil se mu je, da bo posredoval pri kupčiji, ko bo imel kmalu opravka v Brežicah. Tega sporočila je bil oskrbnik tolikanj vesel, da ga je povabil, naj se pelje do kupca z njegovimi na prodaj odločenimi konjiči, kadar hoče in seve proti dobri mešetarini, da ne bo njegov trud zastonj. Segla sta si v roke in določila dan, kedaj se odpelje gozdar s konjskim blagom v Brežice. Dietrich bo napisal še pismo na glavarja, ki bo obenem logarju pooblastilo za prodaj za tako in tako ceno.

Minul je dober teden in že je bil logar iz Žusma v Kozjem in bil pripravljen, izpolniti oskrbniku dano obljubo. Dobro je predjužnikoval v graščini, ko so bili zapreženi iskri konjiči v mičen lovski voz. S prodajno pravico in priporočilom v žepu na voz in šlo je po trgu v la-

Lepo posestvo v vinorodnem kraju se pragrafov, sadonosnika, da, obstoječe iz vinonjiv, travnikov, gozda in postopij. Naslov: Turk, Črešnjice, pošta Vojnik. 954

Prodam posestvo okolica Poljčan, to je troje postopij, vse v dobrem stanu in z opeko krito, travnik, 2 njivi, vinograd, gozd, sadonosnik, redi se 1 krava. Lastnik Knaflič Anton, trgovec, Poljčane. 937

Inserirajte!

Berkovci. Veliko javno tombolo priredi dne 21. junija 1931 ob 15. uri ob vsakem vremenu prostovoljno gasilno društvo Berkovci, na vrtu g. Matija Jurinec z nad 400 krasnimi dobitki. Glavni dobitki: 1. novo fino moško kolo; 2. vreča banatske moke 85 kg; 3. kladiva trdih drv (4 m²); 4. železen plug; 5. fina moška obleka. Preskrbljeno bode za izbornu pijačo in jedila. Obilne udeležbe pričakuje društvo.

Gornja Radgona. Zadnje čase ga skoro ni dneva, da se ne bi pojavil v naših krajih kak potnik ali zastopnik te ali one zavarovalnice. Obiskujejo posestnike ter jih skušajo dobiti za čim višja zavarovanja zoper požar. Kmet potem plačuje visoko letno zavarovalnino, nima pa nobene gotovosti, da bo v slučaju nesreče res dobil oni znesek, za katerega plačuje premijo. Mnogo posestnikov še ne ve, da zastopa v Gornji Radgoni g. Husjak Franc edini res domači zavarovalni zavod, namreč Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani. On rad in brezplačno stoji vsakomur ob strani z nasveti in navodili za zavarovanje. Zato naj bi ne bilo posestnika, ki se radi zavarovanja ne bi najprej obrnil na domačega človeka po nasvet. Le tako bo mogoče, da posestnik ne bo nasedel sladkim besedam tujega potnika in podpisaval v svojo škodo zavarovanja, od katerega bo imel le veliko plačila.

Sv. Trojica v Halozah. Antonovska nedelja se bo letos obhajala slovesno dne 14. junija. Ker je letos 700 letnica smrti sv. Antona, zato se romarji iz sosednjih župnij tembolj prijazno vabijo v Podlehnik na božjo pot k svetemu Antonu. Prvo sv. opravilo bo ob 6. uri; drugo ob pol 10 s slovesno procesijo. Vmes več sv. maš in priložnost svete spovedi.

Poljčane. Krasni, solnčni dnevi so privabili ob binokostnih praznikih mnogo ljudi od blizu in daleč na sveži zrak, da se odpočijejo v naravi, da uživajo nje krasoto. Tako je tudi res krasno izletno točko na Boču posetilo te dni izvanredno veliko število izletnikov. Zlasti binokostni pondeljek je bil rekordni dan. To pa najbrž zato, ker je bil kot drugi praznik vsakomur na razpolago, da se odpočije. — Pri sv. Miklavžu je bila v nedeljo sv. maša in g. župnik je omenil, da se bo zanaprej redno vsako nedeljo maševalo v tej starodavni cerkvi, ki je bila dosedaj nekako zapuščena in je bila tukaj sv. maša samo enkrat letno. Prednjačila je druga poljčanska podružnica,

Občinski uradi

imajo dandanes mnogo takih poslov, da morajo obvestila, vabila in razne druge tiskovine sami sestavljati in načrtovati. Pa večje občine so si zato že omislile pomnoževalne aparate

„ORMIG“

Ta pomnoževalni aparat dela brez matric, brez barve in pomnožuje zelo enostavno in brzo. Ni treba pisalnega stroja. Lahko se črta in riše ter odtiskuje tudi v več barvah naenkrat.

Pišite po ponudbo na:

TISKARNO SV. CIRILA, MARIBOR.

nekdaj slovita božja pot Ljubična, ki je posvečena ljubeči Materi božji ter je tam več žegnanj. S tem pa bo pri sv. Miklavžu dana prilika vsem izletnikom, da se udeležijo sv. maše, kadar se bodo hoteli po nedeljah na Boč podati, ker je to res krasna pot in ni daleč. Iz postaje Poljčane se pride do sv. Miklavža v eni uri. In poldrugo uro se rabi do razglednega stolpa, seveda za onega, ki se ne zamoti v restavraciji pri sv. Miklavžu. Pot se vije po hladni senci in je od sv. Miklavža do stolpa lepo urejena. Ko se iz stolpa nagledaš mičnih vasi in mest okrog Boča, se boš gotovo čudil krasoti teh krajev in rad se vsakdo zopet napoti na Boč, če ima le čas. — V zadnjem času so začeli prihajati izletniki in turisti iz daljnjih krajev, od Ljubljane in Maribora in dosti celo iz Zagreba. Seveda se tudi pridno oglašajo pri sv. Miklavžu in to znači knjiga, ki je v restavraciji »Planinski dom«. Restavracijo oskrbuje g. Žnidarič, ki nudi izletnikom vsakovrstna jedila in pijače po zmernih cenah. Kdor je bil že na Boču, se vedno še rad vrača nazaj in misli le na Boč, v planinski raj.

Sv. Jurij ob južni žel. V četrtek, na praznik presv. Rešnjega Telesa, se je zgodila večja nesreča s kolesom. Neki gotovi B. je zavozil s kolesom v neko staro ženico, jo podrl na tla, poškodoval njo in sebe. Zakrivil je kolesar sam nesrečo radi neprevidne vožnje. Poplačati bo moral ženiči napravljeno škodo. — V našem trgu se včasih pojavljajo ponoči, ka-

dar vse mirno spi od dnevnega težkega dela, temni elementi, ki kalijo s svojim krokanjem in vriskanjem nočni mir. Če dotični mislijo, da nas bodo s tem krokanjem in vpitjem zabavali, se prav pošteno motijo. Občina je ba- je že določila gotove organe, ki bodo skrbeli za mir in red v trgu.

Šmarje pri Jelšah. Telovo procesijo smo obhajali po novem redu, ki pač vsakomur ugaja. Prej nekdanj smo hodili le po beli cesti do križa onkraj sodišča in se vsakokrat do dobra navžili vročine in prahu. Zdaj pa smo se lepo razvrstili do Habjana, kjer je bila prva kap'la, in se potem podali do Pustekovega oltarja, kjer so vsi udeleženci pred in za nebom lahko gledali lepe obrede in slišali krasne molitve druge postaje. Odtod smo med njivami in travniki krenili pred dr. Rupnikovo hišo, da v gosti senci drevoreda prosimo Gospoda nebes in zemlje obilnega blagoslova za naše delo in trud, ter smo potem šli mimo naselbine naših ljubih rajnih do Škapulirske kapele, kjer smo v pričo krasno ozaljšanih in bogato razsvetljenih hiš končali nepozabno slovesnost. Upamo, da ostane ta red, in da tudi v prihodnje ne bo gledalcev, ampak le samih pobožnih spremljevalcev procesije vse polno.

Šmarje pri Jelšah. Prekrasni solnčni dnevi so pripeljali že mnogo izletnikov na naš prijazni hrib Sv. Roka. Da si pri vsakem šolskem izletu ogledajo predvsem cerkev dotičnega kraja, je samo ob sebi umevno, naj se je duša nepokvarjenega otroka veseli. Prepričani smo zato, da se je tudi našim šolskim izletnikom v Ljubljani pokazala poleg velesejma in drugih zanimivosti še notranjščina te in one tamošnjih cerkev, posebej sv. Miklavža in sv. Jožefa. To je vzgojno in ostane otrokom v spominu in smo zato tudi voditeljem iskreno hvaležni. — Z velikimi stroški in z občudovanja vredno poštivostjo je naš »Procvit« pod načelstvom g. dr. Lorgerja napravil na zapadni strani trga novo udobno kopalnico. Ker se dela nad kobinami bližajo koncu, se bo kakor slišimo govoriti v nedeljo 14. t. m. po slovesni blagoslovitvi izročilo svojemu namenu. — Za prvo juljsko nedeljo nam pa pripravljajo naši pridni ognjegasci lepo slovesnost blagoslovitev nove motorne brizgale. Vsi domačini jo z veseljem pričakujemo in želimo videti ob tej priliki tudi prav mnogo ljubih sosedov in prijateljev gasilstva.

Sveťa mati Ana. Molitvenik za žene in matere.

Cene: 32, 33, 34, 35,
52 Din.

Razlika cene je v vezavah knjige. Cenejše so za vsakdanjo uporabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katero je najdragocenejše ravno še komaj dobro dovolji!

Za naročbe se priporoča:

**TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR**

hnem trabu, kakor bi držal po pernici. Mlada konja sta bila izborno sparjena glede velikosti, barve in dolgosti koraka. Peketala sta v neprisiljenem trabu, da je bilo treba držati le vajeti napete, bič in vzpodbudna beseda sta bila pri tej odlični čilosti preveč. Logar se je odpeljal iz Kozjega kakor Elija v nebo proti Podsredi, Koprivnici in Rajhenburgu, kjer je krmil ter napajal. Povsod so občudovali mladi konjski par, ki je kar hrzal od spočijenosti in bil vesel, da je enkrat za dalje časa na cesti. Iz Rajhenburga je oddrčal proti Vidmu in že je bil v Brežicah, kjer je sklenil, da bo odpočil konja do drugega jutra. Poiskal je glavarja na stanovanju v gradu ob mostu preko Save in mu izročil pismo kozjanskega oskrbnika, s katerim sta bila dobra lovška prijatelja. Ko je preletel z očmi pisanje, je bil uverjen, da mu pošilja lovski tovariš nekaj posebnega za dirko. Prosil je gozdarja, naj pride zgodaj zjutraj ponj, da si bo robo ogledal in bosta napravila poskusno vožnjo. Treba je bilo rano vstati, konje očediti ter nakrmiti in radi

teh opravil je bil logar koj po večerji pod koco v hlevu pri konjih.

Glavarja ni bilo treba buditi, niti klicati, je že bil pripravljen, ko so pripekotali konji ponosno dvignjenih glav na ogled. Gospod je bil strokovnjak v presoji konj. Pregledal je brhki živalci od vsake strani, ju gladil in se zanimal posebno za vitkost nog. Ko je bil ogled na sredi Brežic končan, je hotel preizkusiti še konjski korak po ravnem in v hrib. Sam je odločil cesto iz Brežic proti Vidmu, tukaj je dovolj ravnine in tudi klancev. Skraja je pustil vajeti logarju in motril z največjo pazljivostjo kot izvedenec lahki trab z dolgimi ter uspešnimi koraki. Oskrbnik ni lagal, ko mu je sporočal, da je konja z lahkoto voditi le z vojkami brez vsakega podžiganja z besedo ali celo z bičem. Ko je prijel sam za vajeti, sta prestala konja preizkušnjo brezhibno. Skoro isti korak kakor po ravni sta obdržala tudi v lažje klance, kar je bil znak izredne vztrajnosti, ki je odlična lastnost pri dirkanju.

(Dalie sledi.)

Laški okraj. Gospodarska kriza našega kmeta postaja čim dalje hujša. Na binkoštni terek se je vršil v Laškem živinski sejem, kateri je bil jasna slika težkih in obupnih razmer, ki tlačijo sedaj našega kmeta. Kmetje so sicer prignali živino, pa kupcev ni bilo, zato se ni skoraj nobenih kupčij sklenilo. Povprečna cena za srednje vole je Din 6.50 za kg žive teže, pa tudi nižje, le malo pri kakšnem slučaju so cene višje. Prvi dohodek, ki ga je imel kmet spomladi, je bil izkupiček za mlade prašičke. Zadnja leta so se prodajali 7-8 tednov stari po 200 Din, a letos samo po 75 do 100 Din. Zadnji čas pa sploh nihče ne vpraša po njih. Vse pa, kar kmet kupuje, pa le malo pade v ceni ali pa nič. Dne 15. avgusta zapade v plačilo prva polovica davkov. Ze sedaj nas navdaja skrb, kje bo denar za plačilo davkov. Kmetstva posestva so začeli kupovati meščani. Še nedavno je dvoje kmetijskih posestev prešlo iz kmetijskih v meščanske roke. Na vsak način je potrebno, da se pri iztirjanju davkov milo postopa, oziroma se rok podaljša.

*

V ozadju je nemški kapital.

Usoda litvanskega in poljskega naroda sta si zelo podobni. Oba naroda sta prišla pod caristično Rusijo in si ohranila od svoje nekdanje slave ter veličine v skupni poljsko-litvanski državi samo še lepe spomine in neizmerno hrepenenje po samostojnosti. Najboljši sinovi obeh narodov so radi svoje udanosti katoliški veri polnili caristične ječe ali pa živeli v pregnanstvu v Sibiriji. Zato se zdi skoraj nemogoče, da dvuja kulturni boj ravno v tisti Litvi, ki je toliko pretrpela in žrtvovala za katoličanstvo.

Kulturnega boja si litvansko ljudstvo ni želelo in ga obsoja, ker nima od njega nikakih kulturnih, narodnih, gospodarskih ali političnih koristi, ampak samo škodo. Kulturni boj mu odvzema svobodo, gazi častitljiva narodna sporočila in ga spravlja pod oblast tujega kapitala. Pravi oče litvanskega kulturnega boja je namreč nemški kapital. Da bi si zagotovil litvanski trg in ga zaprl Poljski, je podpiral pretirane desničarske litvanske kroge v njihovi gonji proti Poljakom in katoličanstvu. Samo v boju proti katoličanstvu vidi jamstvo za nadaljnje poljsko-litvansko sovraštvo, ki nudi nemškemu kapitalu velike koristi. Katoliška preteklost poljskega in litvanskega naroda ter njuna organična zveza s Cerkvijo bi v dobi oživljajoče se Katoliške akcije prej ali slej morali dovesti do pravih odnosov med Poljsko in Litvo. S pomočjo temnih tujih sil, ki si hočejo preko Litve pridobiti vpliv na ostale baltiške države in si ustvariti direktno zvezo s Sovjetsko državo, se je posrečilo protikatoliški struji z nasiljem vreči krščanske demokrate iz vlade in se z nasiljem obdržati na državnem krmilu. Ko so usta in časopisi sedanjih oblastnežev prepolni nacionalističnih gesel, se v Litvi mirno utrjuje nemški kapital. Litvanski vladni krogi vidijo nevarnost samo v tistem katoličanstvu, ki je edino rešilo litvanski narod germanizacije in rusizacije,

ter vzgojilo skoraj vse najboljše buditelje in borce za narodno svobodo. Ako ravno vedo, da brez litvanske katoliške duhovščine ne bi bilo litvanske države, vendar proglašajo katoličanstvo za -- državi nevarno. Svoje postopanje prikazuje litvanska vlada svetu na ta način, kakor da bi se samo branila pred rovarenjem katoliških škofov in duhovnikov.

*

Izdal. Profesor, ki ima v zavodu nekaj dečkov: »Tako daleč si že torej prišel, Fric, v kleti si lizal mleko? Kako se imenuje bitje, pred katerim ne ostane nič skrito, ki vse vidi, pred katerim sem le majhen prah?« — Fric jokajoč: »Gospa profesor.«

Ko je slavni francoski satirik Rable ležal na smrtni postelji, so se zdravniki v njegovi navzočnosti posvetovali, kako in kaj. Tedaj je bolnik, ki je bil sam izvrsten medicinec, odprl še enkrat oči in rekel: »Gospodje, dajte, da umrem naravne smrti!«

Vzgojno stališče. Ljudsko šolo obišče nadzornik. Med poukom zapazi, da učiteljica vsakega pokliče, kdor se z roko oglasi, samo enega ne. Nadzornik je radoveden, zakaj to. Učiteljica mu pojasni, da je tisti učenec malo »tako« in hoče včasih vedeti čudne stvari. Nadzornik pokara učiteljico: »Vzgojno stališče zahteva, da se posebno skrbno zavzamete in zanimate za zaostale reveže. Prosim, vprašajte ga takoj, kaj hoče!« — »No, mali, kaj boš pa ti povedal?« se obrne učiteljica na fanta. — Deček počasi vstane in se odreže: »Tale zraven mene me je vprašal, koliko časa bo tistile osel še tu ostal . . .«

Najemnina za to hišo je 2000 Din mesečno in 1000 Din v naprej kot aro. — »Kje pa imate hlev?« — »Kakšen hlev, čemu vam ba bo?« — »Za onega osla, ki vam bo tako visoko najemnino plačal!«

Hipohonder: »Gospod doktor, včeraj sem bil pri Vašem predavanju o ledvičnih boleznih in sem trdno prepričan, da imam to bolezen.« — Zdravnik: »Nesmisel! Ta bolezen je taka, da bolnik nič ne čuti bolečin.« — Hipohonder ves prepaden: »To se čisto strinja.«

Neki mož je prišel v urad ter naznanil, da mu je pes stekel. »Moj dragi,« pravi uradnik, »pojdite v prvo nadstropje, jaz imam samo kugo na parkljih in gobcih.«

Nevarni bacili. Nekoč je sedel učeni profesor v krogu svojih sorodnikov. Dobro so jedli in pili. Za posladek so prinesli tudi črešenj. Učenjaku so kaj dobro teknile, a preden jo je dal v usta, je pomočil vsako črešnjo v kozarec vode. Ko ga je eden izmed sorodnikov vprašal, zakaj to dela, je mož zobal dalje, obenem pa je začel predavati o neizmernem številu bacilov, ki se drže na površini vsake črešnje. »Poglejte,« je rekel, »človek ni nikoli dovolj previden pred nevarnostjo bacilov, ki na-

padajo in polagoma upropastijo še tako zdrav organizem. Če si hočete prav, posnemajte mene in si osnažite vsako črešnjo, preden jo pozobljete!« Ko je bil končal pridigo, se je globoko zamislil, vzela kozarec z vodo, v kateri je pral črešnje in izpil na en dušek.

Znanec je rekel detektivu: »To je pa res čudovit in razburljiv poklic!« — Detektiv: »Priznavam, zadosti razburljiv. O tem vam lahko zapojem pesmico.« — Znanec: »Ste li že tudi kedaj zasledili velike sleparje?« — Detektiv: »Gotovo, med njimi ta slučaj: Stvar je šla za lepo mlado deklico. Prisegel bi, da je nedolžna kot angelj, a se je izkazala kot prava vražja baba.« — »Kako ste pa na to prišli?« — »Za ženo sem jo vzeli!«

Materin nasvet. Hčerka: »Mama, jaz sem se dancs sprla z mojim ženinom. Kdo izmed naju mora prvi odnehati?« — Mati: »Pred poroko ti, po poroki pa oni!«

Hudi pes. Tuji gospod je šel mimo neke hiše. Na pragu je sedel majhen deček in vprašal tujca: »Gospod, ali se ne bojite našega psa?« — Gospod vpraša: »No, kje pa ga imate? Je li velik?« — Deček: »Prihodnje leto ga bomo kupili.«

Zdravnik: »Torej pazite, ljubi moj! Te kroglice tu so za bolečine v ledvicah, tablete za želodec, one kroglice pa za živce!« — Bolnik: »Lepo, gospod doktor, ali kako vejo ta zdravila, kam naj gredo, ko so enkrat notri?«

Na razpotju. Dolgovič: »Zdaj pa res ne vem, ali naj posestvo prodam ali ne. Če ga ne prodam, ne morem plačati davka, če ga pa prodam, mi pa davka ni treba plačati; to se torej pravi, če posestvo prodam, tedaj ga smem obdržati, če ga pa hočem obdržati, moram ga prodati. Ali je to zanimivo! Moram še enkrat premisliti!«

*

Raznoterosti.

Kako dolgo prebavlja želodec meso? Profesor dr. Mangold in dr. Meyer sta delala zanimive, čeprav nekoliko trde, poskuse, da ugotovita, kako dolgo prebavljajo različni živalski želodci različne vrste mesa. Razne vrste mesa sta dala v male kovinske preluknjane posodice, na te posodice sta pritrdila še tanke verižice, potem pa sta dala posodice požreti psu, čuku, vrani in kokoši zapored. Na verižici sta posodice vedno lahko potegala iz živalskih želodcev in pregledovala učinek prebave. Pes je govedino najhitreje prebavil (v 11 urah in 20 minutah), potem jo je prebavil čuk, zatem vrana in kokoš. Kokoš je rabila za prebavo 17 in pol ure. Najhitreje so prebavile poskusne živali golobje meso, potem ribje meso, svinjino in govedino. Tudi način priprave mesa je važen. Najhitreje so živali prebavile kuhano ali pečeno meso, suho meso kuhano, suho meso surovo in najtežje so prebavile surovo sveže meso.

Kadilec po smrti. V češkem mestecu Prerovu je umrl pred nekoliko dnevi ključavničar Hasek. Ker so bile okol-